

<i>Soort</i>	: Gevelsteen
<i>Naam</i>	: -
<i>Architect</i>	: Hans Harreveld
<i>Bouwstijl</i>	: Delftse school
<i>Perceel</i>	: Indifferent
<i>Ontwerp gevelsteen</i>	: Jannie Boukje (Janneke) Ducro- Kruijer (Velsen 12 januari 1925 – 22 april 1968), leerlinge van Theo van Reijn.
<i>Beeldhouwer</i>	: Jopie van Paradijs
<i>Datering gebouw</i>	: 1954
<i>Datering gevelsteen</i>	: Boven de voordeur was reeds een ruimte voor een gevelsteen uitgespaard. Maar pas veel later is door de eerder genoemde leerlinge Jopie van Paradijs (toen ongeveer 65 jaar oud) op verzoek van latere bewoners, de familie Fokke-Hoogeveen, de gevelsteen ook echt in beton uitgevoerd naar het ontwerp van Janneke Ducro en geplaatst in 1985.
<i>Oorspronkelijke gevel</i>	: Ja

Gevel

Gevelsteen / gevelbeeld

<i>Plaats</i>	: Zijgevel, boven de entree
<i>Omschrijving</i>	: Plaquette zonder rand, aangebracht, vlak liggend met de bakstenen. Twee, ietwat mollige, zwevende jonge vrouwen met lang golvend haar. Vanaf onder de navel bedekt door een doorzichtig gewaad. Beiden houden iets in de hand. Een schelp? Een brood? Een trofee? De vrouwen zweven - vrijwel rechtop staande - gekruist achter elkaar. De voorste leunt naar rechts en de achterste naar links.
<i>Materiaal</i>	: Onbewerkt beton
<i>Afmetingen</i>	: ± 930 h x 650 br mm
<i>Kwaliteit</i>	: Goed
<i>Kenmerken</i>	: Steen later geschilderd.
<i>Opgeknapt in</i>	: 2004
<i>Geschiedenis</i>	: -

GEVELSTEEN van **JANNEKE DUCRO**
Scheltemakade 12, Haarlem
Februari 2009

Over de steen:

Gesitueerd: aan de zijkant van de woning boven de voordeur.

Maat: ca. 0,65 m breed x 0,93 m hoog

Materiaal: beton, geschilderd in de kleur van het huis, - gebroken wit.

Plaquette zonder rand, aangebracht, vlak liggend met de bakstenen.

Voorstellende: twee, ietwat mollige, zwevende jonge vrouwen met lang golvend haar. Vanaf onder de navel bedekt door een doorzichtig gewaad. Beiden houden iets in de hand. Een schelp? Een brood? Een trofee? De vrouwen zweven - vrijwel rechtop staande - gekruist achter elkaar. De voorste leunt naar rechts en de achterste naar links.

Ontwerp: Janneke Ducro. Later pas daadwerkelijk uitgevoerd door een leerlinge van haar: Jopie van Paradijs, tevens buurvrouw van huisnummer 14 (zie verderop). Dit huis figureerde in de film "De Aanslag" naar het gelijknamige boek van Harry Mulisch.

Over de beeldhouwster:

De ontwerpster is Jannie Boukje (Janneke) Ducro- Kruijer (Velsen 12 januari 1925 – 22 april 1968), leerlinge van Theo van Reijn. Was getrouwd met Hans Ducro (1924 – 1976), illustrator en striptekenaar (o.a. van Sjors van de Rebellenclub). Art Director van Panorama.

In 1968 kwam zij, 43 jaar oud, op tragische wijze om het leven.

Na een succesvolle tentoonstelling en een buitenechtelijke liefde met een kunstcriticus van het Haarlems Dagblad werd zij vermist. Verdronken in het Spaarne.

Hans Ducro werd door de politie onmiddellijk als verdachte gezien, temeer omdat hij een maand tevoren een tekening van haar had gemaakt, liggend met de handen op de borst gevouwen en omringd door kaarsen.

Hij bleek onschuldig, hertrouwde binnen een jaar en verhuisde kort daarop met zijn tweede vrouw en zijn drie tieners naar het Gooi.

Werk van Janneke Ducro is onder andere te zien in de publieke ruimte. Zij ontwierp voor een kleuterschool in Gouda een kangoeroe met een kind in haar buidel. Het beeld werd snel beschadigd door het afbreken van beide oortjes. Sinds de sloop van de school werd het beeld tijdelijk opgeslagen.

Windows Explorer.Ink

Verder maakte zij o.a. voor het Haarlemse PTT-kantoor drie dansende vrouwen op een werelbol (in de volksmond "De dames" genoemd) en een zittend beertje, ook in Haarlem.

Tevens maakte zij voor de tuin van hun eigen huis een soort liggende voluptueuze Boeddha van beton, meer dan een meter breed.. Dat beeld is in bezit van haar dochter.

Over de woning:

In 1954 onder architectuur gebouwd door Hans Harreveld. Op een prachtige plek met uitzicht op het Spaarne voor de familie Ducro.

De familie Ducro, met drie kinderen, had emigratieplannen voor Canada. Toen dat toch niet doorging werd het spaargeld aangewend om een atelierwoning voor Janneke te laten bouwen, ".....een enorme villa, waar menig vrije tijdskunstenaar en/of tekenleraar jaloers naar keek" (aldus een toenmalige vriend van Hans Ducro).

Inderdaad voor de vijftiger jaren (bouwwolume beperking!) ruim van opzet. Een groot, hoog atelier op het Noorden over twee etages. Met een ijzeren steunbalk aan het plafond op de eerste verdieping, zodat de soms hoge zware beelden door de achterdeur het pand uit gesleept konden worden.

De vloer was van stoeptegels, mogelijk blauw geverfd. In de hoek van het atelier bevond zich een kleiput.

Het huis was toen ook al wit. Spierwit zelfs, met helblauwe kozijnen.

Boven de voordeur was reeds een ruimte voor een gevelsteen uitgespaard.

Maar pas veel later is door de eerder genoemde leerlinge Jopie van Paradijs (toen ongeveer 65 jaar oud) op verzoek van latere bewoners, de familie Fokke-Hoogeveen, de gevelsteen ook echt in beton uitgevoerd naar het ontwerp van Janneke Ducro en geplaatst in 1985.

De volgende bewoners van 1969 (?) – 1982 (familie Op den Orth, radioloog in het St. Elisabeth of Groote Gasthuis. Nu Kennemergasthuis geheten) gebruikten het atelier om hun fietsen te stallen.

Hún opvolgers van 1982 – 1996 (de familie Fokke-Hoogeveen) lieten een vloer leggen tussen de parterre en de eerste verdieping en het atelier werd op de begane grond in gebruik genomen deels als kantoor en deels als bijkeuken. In de boven gewonnen extra ruimte ontstond een slaapkamer, een zolder en een douche.

Zij lieten de woning roomwit schilderen met bruine kozijnen.

De huidige bewoners van 1996 – heden (echtpaar Smit-Scalongne) liet in 1996 het pand totaal opknappen en aanpassen aan de eisen van de tijd.

Na rijp beraad met architecte Gertie Bolt-Schellenberg, die de familie Smit zeer uitvoerig adviseerde bij de renovatie, is de gevelsteen, die nog steeds van onbewerkt beton was, in 2004 mee geschilderd met de rest van het huis. Gebroken wit en nu met donkergroene kozijnen.

Het weer had de betonnen gevelsteen in de loop der jaren bros gemaakt. Door schilderen zal het beton beschermd zijn.

Bronnen:

Internet

Mevrouw Fokke-Hoogeveen

Bejaarde achterbuurman

Op verzoek van de familie Fokke-Hoogeveen heeft de ongeveer 65 jarige “oud” leerlinge Jopie van Paradijs de gevelsteen naar het ontwerp van Janneke Ducro gemaakt. De steen is in beton uitgevoerd en is in 1985 geplaatst.

Dansende dames

<http://wilikditwel.web-log.nl/wilikditwel/haarlem/index.html>

Wie kent deze beeldengroep nog?

Ik ben er vast wel zo'n duizend keer langs gereden. Ooit is het verdwenen en ik heb nooit meer aan ze gedacht. Het stond op het postkantoor aan de Baljuwslaan. Dat postkantoor was ik ook al helemaal vergeten!

Volgens de [Digitale Kennemer Atlas](#) waar ik de foto van heb geleend is het gemaakt door Janneke Ducro-Kruyver. De titel is : "Drie figuren op wereldbol", in de wandeling: "Drie dansende dames".

Deze dames zijn de belichaming van Post, Telegraaf en Telefoon.

Ach, hoe simpel was het leven toen nog. Wat betekent TNT ook alweer?

Gepubliceerd op 30-5-07 om 20:10 in [Haarlem, Kunst](#) | [Permanente link](#) | [Reacties \(0\)](#) | [TrackBack \(0\)](#) | [Reageer](#)